

Posudek oponenta závěrečného bakalářského koncertu

Anna Gavendová: Závěrečný bakalářský koncert – klavír

Vedoucí BK: doc. Michal Chrobák

Oponent BK: MgA. Jaroslava Staňková, Ph.D.

Bakalářský koncert Anny Gavendové se konal 7. května 2020 v Koncertní síni Petra Ebena – Regiocentrum Hradec Králové.

Kvůli celostátní karanténě byly podmínky uspořádání koncertu poněkud nestandardní. Koncert se konal v dopoledních hodinách, příprava interpretky na výkon probíhala převážně v domácí izolaci a jindy zaplněný koncertní sál zel prázdnotou. Za daných okolností proto patří Anně Gavendové pomyslných pár bodů k dobru už jen za nelehkou snahu rozptýlit neveselou a stísněnou atmosféru v sále.

Úvod koncertu patřil *Sonátě č. 9 E dur, op. 14 č.1 L. v. Beethovena*. Autor se v této kompozici vzdálil od patetických nálad předešlých děl a uchýlil se do relativně intimní atmosféry sonáty, která má svůj reálný předobraz v komorním zvuku smyčcového kvarteta. Tento základní požadavek klavíristka naplnila, hudební nastudování zvukově odpovídalo pojetí, které Beethoven zamýšlel. Po počátečním mírně rozpačitém úvodu se interpretace Anny Gavendové stávala jistější a interpretce se dařilo přesvědčivě a přirozeně ztvárnit jednotlivá témata, aniž by narušila semknutost hudebních ploch a myšlenek. Pokud jí občas záměr nevyšel, důvodem byla vždy spíše drobná pamětní indispozice, než neschopnost slyšet hudbu v delších souvislostech. To mi bylo líto nejvíce v samém závěru, kdy se drobnou pamětní chybou těsně před koncem celé sonáty Anna připravila o efektní závěrečnou gradaci. K výrazným kladům klavíristky řadím schopnost krásných zvukových kontrastů, střídmost v pedalizaci a dynamice (žádný afekt a předimenzovaná hrubá forte), plastické vnímání jednotlivých hlasů pomyslného kvarteta a především pak schopnost zvukově obsáhnout celý prostor sálu ve všech dynamických rejstřících. Obzvláště ve slabé dynamice lyricky laděné druhé věty sonáty se tato schopnost projevila nejvíce, melodický hlas se nesl plně a překrásně do celého sálu, aniž by posluchač přišel o iluzi hry v pp.

Dobře se interpretka vypořádala i s interpretací *Cibuličky, Sousedské a Furiantu* z klavírního cyklu *B. Smetany České tance*. Interpretace byla plná výrazových proměn, Anně se dařilo vystihnout všechny typické charaktery tanců, aniž by ztratily obsahovou jednotu. To je u Smetanových skladeb velmi obtížný úkol, protože klavírní stylizace tanců je melodicky i harmonicky velmi bohatá, často dochází ke střídání tanečních a lyrických ploch a hrozí tak narušení celé stavby díla. Annina dobře pojatá koncepce, práce s dynamikou vystupňovanou do širokých forte nebo naopak zjemnělou do líbezných lyrických rejstříků dotvářela velmi pozitivní dojem ze hry. Toto bylo patrné například v *Cibuličce*, ve které se interpretka snažila každou hudební myšlenku zvukově rozvinout do celé šíře plochy skladby. Možná by se daly ještě lépe od sebe oddělovat jednotlivé charaktery částí, umět se v klidu nadechnout při jejich změnách. Určitá netrpělivost byla patrná i v závěrečných taktech tématu *Furiantu*, kde by výraznější diferencovanost v akcentaci v některých místech pomohla podtrhnout tanečnost a rytmickou čitelnost.

Při hře Anny Gavendové nemá posluchač nikdy pochybnosti o tom, co chce vlastně svoji hrou říci. Hraje přesvědčivě, přirozeně, zvukově velmi kultivovaně. Na svém bakalářském koncertě dokázala všechny tyto své dispozice zúročit.

Navrhuji hodnocení: